त्रभीत्यादि। राच्याः क्रोधादात्मनोऽभियनः त्रनं ज॰म॰ नयनः षे।ऽन्तकर्षणीत्यस्य शतिर त्रोतः श्वातिव्योकारलोपः उप भगीदिति षत्रं सम्प्रहारसभूतेः रक्तेः क्रोष्णेरीषदुष्णेः त्रक्ष्युतैः व्रणानिगंतेः क्रिमभ्यषिञ्चनिव त्रभिषिक्तवनाद्व खङि रूपं प्राक्यितादञ्जवायेऽपीति षत्रं॥ ७१॥

त्रभीत्यादि। राचमाः कोधादात्यानाऽभिष्यनोऽनां नयनाः भव मम्यक् प्रहारजातेः ईषदुष्णैर्वण्युतैः रक्तैः कपि त्रभविश्वनिव त्रभिषिक्तवन्त दव षोयनाभे ग्रतः त्रभिषोधिचोर्गीकः सुमुभषो दत्यादिना षलं॥ ७१॥

संयामे तानधिष्ठास्यन्निषद्य पुरतारणं। अविषी दन्नवष्टक्यान् व्यष्टक्षान्तरिष्वणान्॥ ७२॥

संयामद्र त्यादि। ये प्राणिनः श्रभिषिञ्चन्ति तान्नरिवयणान् ज॰स॰
राचमान् संयामे श्रिष्ठाखन् श्रखतन्त्रीकरियन् कपिः उपमर्गा
दिति षलं पुरतेरणं पुरद्वारं यष्टभात् श्राश्रितवान् निषय
तत्रैव पुरतेरणे खिला प्राणिने माप्रविचुरिति श्रविषीदन्
विषादमगङ्ग् निषय विषीदिन्निति सदिरप्रतेरिति षलं श्रवष्ट
व्यान् श्रविदूरान् श्रवाचालम्बनाविदूर्य्ययोरिति षलं व्यष्टभा
दिति श्रद्धवायवेक्तिभोरितिषलं स्तभुस्तुसुद्दत्यादिना श्राप्रत्ययः
स्रशब्दायामभ्यवद्यारिकयायां स्वनित्र क्तं नराणां विव्यणाद्दति
सः नरान् स्रशब्दमभ्यवद्यरन्तद्र त्यर्थः वेश्रखने। सभोजनद्रति पतं
॥ ७२॥